

My love dwelt in a northern land
[A tower dim]¹ in a forest green
Was his, and far away the sand,
And gray wash of the waves [was]² seen,
The woven forest boughs between.
And through the northern summer night
The sunset slowly died away,
And herds of strange deer, silver
white,
Came gleaming through the forest gray,
And fled like ghosts before the day.

And oft, that month, we watch'd the
moon
Wax great and white o'er wood and lawn,
And wane, with waning of the June,
Till, like a brand for battle drawn,
She fell, and flamed in a wild dawn.

I know not if the forest green
Still girdles round that castle gray,
I know not if, the boughs between,
The white deer vanish ere the day.
The grass above my love is green,
[My]⁴ heart is colder than the clay.

Mijn liefste woonde in het noorden
Een vage toren in een groen bos
Was de zijne. En ver weg kon je
Het zand en de grijze golven zien
Door het geboomte.
En tijdens de noordelijke zomernacht
Ging de zon heel langzaam onder.
Er kwamen roedels vreemde herten,
Zilverig wit, glimmend in het grijze woud
En ze vluchtten als geesten vóór de
dageraad.

Die maand keken we vaak hoe de maan
groot en wit waste over wei en woud
En weer afnam in de loop van juni
Totdat ze, als een strijdvuur,
Vlammend onderging in een wild
ochtendgloren.

Ik weet niet of het groene woud
Nog steeds het grijze kasteel omringt.
Ik weet niet of het geboomte er nog is
En of de witte herten vóór de dageraad
verdwijnen.
Het gras boven mijn liefste is groen.
Zijn hart is koud, kouder dan de aarde.